

عنوان مقاله:

تعیین مسیر گذار به فناوری های نوین بیمه ای در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه بیمه، دوره 37، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

مرسده پهلوانیان - دانشجوی دکتری، سیاستگذاری علم و فناوری، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

میثم شیرخدایی - دانشیار گروه مدیریت، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

سپهر قاضی نوری - استاد، گروه مدیریت فناوری اطلاعات، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: صنعت بیمه یکی از شاخص های توسعه در کشور است. اما، ضریب نفوذ بیمه در ایران پایین است و نیازمند تغییر نحوه ارائه خدمات و افزایش جذابیت است تا مورد استقبال مردم واقع شود. اینشورتک ها شرکت های فین تکی هستند که خدمات بیمه ای مبتنی بر نوآوری فناورانه ارائه می دهند. لذا نقش مهمی در بهبود زیست بوم بیمه دارند و به بهبود کارایی بیمه کمک می کنند. اینشورتک ها با ارائه خدمات سفارشی و مقرون به صرفه نقش موثری در افزایش ضریب نفوذ بیمه دارند. با وجود درک این مهم از سوی تصمیم گیران حوزه، خدمات اینشورتک ها در ایران به فروش محصولات بیمه ای محدود شده و نتوانسته اند به طور کامل زنجیره ارزش بیمه را پوشش دهند. بنابراین، مطالعه حاضر با هدف بررسی و تحلیل نحوه گذار اجتماعی-فنی به اینشورتک در ایران انجام شده است. روش شناسی: این مطالعه با استفاده از مرور نظام مند درصد توضیح فرایند گذار و شناسایی مسیر گذار به اینشورتک ها است. پارادایم پژوهش تفسیری است و از چارچوب تحلیلی نظام نوآوری فناورانه و دیدگاه چند سطحی استفاده شده است. چون تحقیق درباره پدیده های پیچیده مانند گذار را نمی توان به الگوهای با روش های دقیق روش شناختی فروکاست و به تفسیر خلاق محقق نیاز دارد، از روش تحقیق کیفی روایت پژوهی استفاده شده است. داده ها از طریق مطالعه اسناد و آیین نامه های بیمه مرکزی و گزارش ها و مصاحبه های منتشره در رسانه های فین تکی از ابتدای ۱۳۹۳ تا پایان ۱۳۹۹ جمع آوری شده است. تعداد ۱۰۷ گزارش بررسی و از میان آنها ۵۲ گزارش مرتبط با بحث بود که نظرات ۵۰ خبره در حوزه های مختلف بیمه کشور را دربر داشت که تحت بررسی و کدگذاری قرار گرفتند. یافته ها: در گام اول، کارکردهای نظام نوآوری فناورانه در بیمه شناسایی شدند که شامل تامین زیرساخت فناورانه، شکل گیری ارتباطات، تبادل دانش، سیاستگذاری و قانونگذاری، آگاهی رسانی به شهروندان، تامین مالی، توسعه منابع انسانی، تحقیق و ارائه خدمات نوآورانه بیمه ای بود. در گام دوم، بازیگرانی که این کارکردها را اجرا می کنند شناسایی شد و رفتار آنها در برابر خدمات نوآورانه کسب و کارهای نوپا بررسی گردید. سپس با توجه به این که بازیگران رژیم تحولات فناورانه و تغییرات نهادی را همزیست درک می کنند یا رقیب، مسیر گذار اینشورتک شناسایی شد. نتیجه گیری: به دنبال تحولات حاصل از ورود فناوری به بیمه در سطح بین الملل، بازیگران مسلط تغییر جهت جزئی و تغییرات نهادی تدریجی را آغاز کرده اند. مسلط های صنعت بیمه به اهمیت و ضرورت نوآوری در بیمه آگاه بوده و خدمات کسب و کارهای نوپا را پذیرفته اند. روابط میان اینشورتک ها و مسلط های رژیم از نوع همزیست بوده که ارتقاء عملکرد صنعت بیمه را به همراه دارد. اما با توجه به آن که شرایط برای کسب و کارهای نوپا جهت ارائه خدمات و محصولات متنوع و پوشش مراحل مختلف زنجیره بیمه همچون ارزیابی خسارت و سنجش ریسک و ... فراهم نشده، لذا کنام های نوآورانه سطح توسعه بافتگی کمی دارند؛ بنابراین مسیر گذار به اینشورتک از مسیر تحول بوده است.

کلمات کلیدی:

فناوری بیمه، اینشورتک، گذار اجتماعی فنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1514160>

